

[Statsministeren.]

fremmede flygtninge i Sydslesvig medfører dels for det danske befolkningselements fremtidige beståen, dels for en fri og fredelig udvikling i dette grænseområde.

Under Londonkonferencen drøftedes også flygtningespørgsmålet meget indgående, og de britiske repræsentanter afgav forsikring om, at det britiske udenrigsministerium ville foretage aktive undersøgelser vedrørende muligheden af at sikre den rimelige fordeling af flygtningene i Tyskland. I overensstemmelse med dette løfte har den britiske regering indledt forhandlinger med de andre besættelsesmagter i Vesttyskland, og disse forhandlinger er resulteret i, at der af de tre besættelsesmagters militærguvernører er blevet nedsat et udvalg til undersøgelse af spørgsmålet om en fornyet fordeling af flygtningene i Vesttyskland. Udvalget holdt sit første møde den 17. januar i år. Det har udarbejdet en betænkning, som er blevet forelagt for de tre militærguvernører. De sidste oplysninger, der foreligger for regeringen om militærguvernørernes drøftelser, er så gunstige, at vi har et velbegrundet håb om, at der vil ske en ikke ringe lettelse af flygtningebyrden i Sydslesvig.

I denne forbindelse spurgte det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, om regeringen havde nærmere oplysning om, hvorvidt det var rigtigt som meddelt i bladene i går morges, at den franske zone i Tyskland ville modtage 300 000 flygtninge fra Sydslesvig og Holsten.

I det engelske blad „The Times“ stod der den 1. april en meddelelse om, at der på et møde, der blev holdt i Frankfurt den 31. marts mellem militærguvernørerne for de tre zoner i Vesttyskland, var truffet aftale om, at den franske zone ville modtage ca. 300 000 flygtninge fra den britiske og den amerikanske zone. Korrespondenten tilføjede, at størstedelen af disse flygtninge ville komme fra Slesvig-Holsten.

Nogen officiel meddelelse om forhandlingerne i Frankfurt foreligger endnu ikke, men jeg har grund til at antage, at den bladmeddelelse, jeg her har gengivet, i alt væsentligt er rigtig.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen nævnte den slesvig-holstenske flygtningenødslovs bestemmelse om begunstiggelse af flygtninge ved ansættelse i embeder. Denne lov gælder til den 30. juni i år. På baggrund af de oplysninger, jeg lige har givet, om udsigterne til en væsentlig lettelse af flygtningebyrden, anser jeg det for rigtigst, at vi afventer, hvorledes hele flygt-

ningespørgsmålet udvikler sig, inden vi tager dette spørgsmål op til fornyet overvejelse.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft spurgte, om den danske regering ville fastholde sit tidligere standpunkt med hensyn til Danmarks repræsentation på konferencen om Vesttysklands forhold.

De seks magter, Amerikas Forenede Stater, Frankrig, Storbritannien og de tre Beneluxlande, afholdt deres første konference om Vesttyskland fra den 23. februar til den 1. juni 1948. Deres anden konference, der navnlig behandlede Ruhr-spørgsmålet, afholdtes i tiden fra den 11. november til den 28. december 1948. For tiden afholdes der ikke konferencer mellem de seks magter om Vesttyskland. En særlig kommission skal tage stilling til en plan om mindre grænsekorrektioner langs Tysklands vestgrænse, hovedsagelig med trafikale og lignende formål. Spørgsmålet om udformningen af en besættelsesstatut for Tyskland behandles for tiden af de tre vestlige stormagter alene.

Den 2. juni 1948 begrundede udenrigsministeren i en tale i dette høje ting regerings standpunkt, at Danmark ikke skulle søge adgang til de seks magters forhandlinger.

Spørgsmålet om Danmarks deltagelse i en eventuel ny seksmagtskonference er allerede af den grund ikke aktuelt, at der intet foreligger om sammenkaldelse af en sådan, og det forekommer regeringen, at de forhandlinger, der i øjeblikket føres i Kiel, ikke bør kompliceres ved, at man samtidig indbringer sagen for et andet forum.

I den senere tid er der gentagne gange overfor den danske offentlighed blevet fremsat krav om, at Danmark, som det hedder „for at virkeliggøre sydslesvigernes selvbestemmelsesret“, skal fremføre ønsker om, at der i besættelsesstatutten for Vesttyskland eller i et andet dokument af tilsvarende art optages en bestemmelse om sydslesvigernes ret til efter et vist åremål at afholde afstemning om Sydslesvigs fremtidige statslige tilhørsforhold. Det skete senest ved det såkaldte folketog i aftes.

Som de ærede medlemmer vil vide, ligger et sådant krav udenfor den politik, som folketingets store flertal hidtil har anset for den rette. I memorandummet af 19. oktober 1946 omtales gæringen og den nationale uro i Sydslesvig efter det tyske sammenbrud i 1945, og det hedder herefter: „Stillingen er imidlertid endnu ikke afklaret, og om det sindelagsskifte, der har fundet sted hos mange sydslesvigere, er af va-